

Els blancs segueixen sent la bèstia negra d'un Manresa que enamora el Congost

L'Assignia Manresa ha vist com s'escapaven les seves possibilitats de play-off després de caure per 93-96 davant el Reial Madrid al Nou Congost. Micah Downs, amb 24 punts, ha estat el millor d'un Assignia mancat d'encert en els instants finals. Hanga rebenta l'aro i el partit comença dijous i acaba divendres.

El pavelló del Nou Congost no presentava un ple absolut com acostuma a passar en els partits davant el R. Madrid, un dels rivals més odiats pels aficionats manresans. El partit, programat a les 21:45 (una hora força intempestiva en un dia laboral), ha començat amb mitja hora de retard per culpa d'un incident durant l'escalfament amb una de les cistelles que ha hagut de ser substituïda per una de nova. El procés que s'ha fet llarg.

Aquest fet, insòlit, no ha semblat afectar els jugadors de cap dels dos equips que s'han mostrat encertats des de l'inici del partit. L'entrenador dels manresans, Jaume Ponsarnau, ha sorprès tothom fent jugar d'inici Haukur Palsson, un jugador que no acostuma a sortir en el cinc inicial. L'objectiu era defensar Carlos Suárez, a qui el Madrid acostuma a buscar prop de cistella en els primers compassos. Pablo Laso, l'entrenador dels blancs, responia deixant a la banqueta Sergio Llull i deixant la direcció del joc a l'inici a Sergio Rodríguez.

Foto: Héctor Sagúés

El protagonista, però era Mirza Begic, qui anotava sota la cistella els sis primers punts del seu equip. El primer quart ha estat marcat per l'encert dels blancs en els triples, amb una sèrie de 4 de 6 llançaments i per la poca punteria d'uns locals que fallaven fins a 5 tirs lliures. Al final del període, el marcador assenyalava un 20-26 que mantenia l'esperança dels de casa, liderats pels nou punts de Justin Doellman.

L'encert de cara a l'anella de tots dos equips s'ha mantingut durant el transcurs d'un segon quart on s'ha vist un intens duel anotador entre Josh Asselin i Jaycee Carroll, que han anotat nou punts cadascun. En l'inici d'aquest període, una sèrie de dubtoses decisions arbitrals han encès l'afició manresana i han desconcertat els jugadors locals, excessivament pendents dels col·legiats. El Madrid ho ha aprofitat per escapar-se per primer cop en el partit (24-34) després d'un 2 més 1 de Reyes. L'eficàcia d'Asselin (un sol llançament errat en el quart) mantenia els manresans dins el partit i, juntament amb Downs, comandarien un parcial de 13 a 5 que tornava a igualar el partit: 39-42. Els últims minuts de la primera part, s'han caracteritzat pels bons atacs de l'Assignia, perfectament dirigits per Javi Rodríguez (7 assistències a la mitja part) i per la punteria d'un Carroll que no perdonava. S'arribava al descans amb un 45-50 que deixava la sensació de que els atacs estaven guanyant a les defenses.

A la represa, els jugadors dels dos equips s'intercanviaven els papers i ara eren els blancs els que protestaven als àrbitres. En aquest període, el festival anotador d'ambdós equips s'ha vist reduït. Els blancs aprofitaven la seva superioritat a la pintura per mantenir-se per davant i treien rendiment a l'aportació anotadora de tots els jugadors que trepitjaven la pista. Però no aconseguien allunyar-se en el marcador, incapaços com eren d'aturar el trident format per Downs, Asselin i Doellman. Entre tots tres aconseguien anotar 19 dels 23 punts del Manresa en aquest quart. Un 2 més 1 de Downs posava al Manresa per primera vegada per davant (66-64) des del 13-12 del primer quart. Gladyr abandonava el parquet lesionat a l'equador d'un període que ha tancat Llull amb un triple sobre la botzina que posava els blancs per sobre, 68-69. Quedava tot obert de cara

als últims deu minuts de partit.

Uns últims deu minuts d'autèntica bogeria. El Manresa aguantava el primer assalt gràcies a cinc punts consecutius de Downs. Però immediatament entraria en una dinàmica negativa plena d'errors i imprecisions que culminaria amb una cistella fàcil de contraatac de Carroll. L'anotació de l'escorta nord-americà tancava un parcial de 0-12 favorable als blancs. Ponsarnau el tallava amb un temps mort. El marcador indicava un perillós 73-82 a favor dels de Laso a sis minuts pel final.

Però Micah Downs estava decidit a lluitar pel partit de forma directa o indirecta. Una acció ofensiva penalitzada en falta de Tomic, les protestes airoses del blanc van provocar que és guanyés una tècnica que tornava a canviar el discurs del partit. Downs anotava els quatre llançaments des de la línia de personal i iniciava un parcial de 8-0 que deixava els manresans a un punt a falta de cinc minuts.

El joc ofensiu, clau en un partit que comença dijous i acaba divendres. Foto: Manel Mas

Per si això no fos suficient pels blancs, Gladyr tornava a pista per la porta gran, recuperat de les molèsties que l'havien fet seure. Dos triples seus feien embogir un Congost entregat a la causa i obligaven Laso a demanar un temps mort amb 89-84 a l'electrònic a manca de tres minuts per a la conclusió. L'entrada a la mitjanit, però, no només indicava el canvi de dia, sinó també de dinàmiques. Els nervis s'apoderaven d'uns jugadors locals erràtics i poc precisos. I un equip com el Madrid això no ho desaprofita. Llull i Carroll (el triple decisiu del qual a 40 segons del final posava els blancs per davant de forma definitiva, 91-93) s'han posat l'equip a l'esquena per endur-se una valuosa victòria en el fortí manresà. Una segona part esplèndida per part dels dos equips. Una oda al bàsquet ofensiu que acabava amb un 93 a 96 a favor dels blancs.

Amb aquesta derrota, l'Assignia s'acomiada de forma ja quasi definitiva dels play-off pel títol i acumula un any més sense guanyar el Madrid a casa. Els homes de Jaume Ponsarnau s'hauran de refer ràpid ja que diumenge l'Estudiantes visita el Nou Congost. Els madrilenys s'estan jugant la permanència i vindran a morir a Manresa.

Al final del partit, els jugadors manresans han fet una volta corrent al camp en una iniciativa promoguda per l'entrenador Jaume Ponsarnau. Era un homenatge a un ciutadà manresà, en Francesc, a qui tothom ha vist corrent alguna vegada, i que ens va deixar aquesta mateixa setmana. Emotiu i bell homenatge.

Micah Downs va demostrar la seva capacitat física i va fer el millor partit de l'any. Foto: Manel Mas